

50. Det var en Aften paa Tivoli.

(Af „Tre for En“)

Erik Bøgh.

Andantino.

1. Det var en Af-ten paa Ti-vo-li, end-nu i Car-stensens Da - -

ge. Der skulde væ-re Fyrvær-ke-ri, og det var net-op til -

ba-ge. Vi stod og ven-ted paa Her-lig-he-den, da kom en

By-ge, og he-le Glæ-den den blev til Vand- til ba-re Vand.

2. Og Regnen strømmede ned fra Sky,
Der blev en Jammer at høre!
Min Hat var blegrød og ganske ny,
Tænk blot-hvad skulde jeg gjøre?
Og skilt fra Tante jeg blev i Vrmlen,
Da kom en Herre, som sendt fra Himlen,
Med Paraply, med Paraply.

3. Han var jo fremmed, men Herregud!
Man ved, at Nød bryder Love.
Han saa saa god og saa ærlig ud,
Og Noget maa man jo vove,
Og den, der kjender de røde Hatte,
Hvor lidt de taaler, kan sagtens fatte,
At jeg blev glad, ja rigtig glad.

4. Han sagde: „Jomfru, det er saa vaadt!“
Jeg svarte kort: „Ja det er'et“.
Han sagde: „Undskyld, jeg mener blot,
At De faar Tøjet fordær'et -
Men maa jeg laane Dem Paraplyen,
Saa kan De dog komme tør til Byen.
Tillader De? - Tillader De?“

5. Men straks at takke, det syntes jeg,
Var ikke rigtig anstændigt,
Og derfor svarte jeg ogsaa nej,
Saa længe det var nødvendigt;
Men saa forsikkred han, at vi ha'de
Just begge hjemme i samme Gade -
Tænk, sikket Held! Tænk sikket Held!

6. Paa Vejen talte vi op og ned;
Om Vejret først det sig drejed,
Men siden blev det om Kjærlighed,
Og om saa gruelig Meget!
Og da saa efter den Passiar vi
Kom hjem til Porten, saa, ja, saa var vi
Forlovede - forlovede! -

Erik Bøgh.